

Åländska flottan skall inalles bestå af 120 à 150 på längre farvatten seglande fartyg.

Från skärgården har jag ej ännu kunnat få någon special förteckning öfver de penninge-summor, rederierna der skulle behöfva.

De i medföljande protokoll undertecknade personerne äro af sina kamrater utvalde att representera hvar sin flotta. Protokollen, tillkännager att återbetalningen skall begynna efter ett år med 1/4 årligen, men mundtligen hafva de anhållit om att få betala tidigare, om lyckan gynnar dem. Den föreslagna säkerheten för Kronan komme att bestå deruti, att fartygen i landtmanna sjöassuransföreningen skulle försäkras emot sjöskada och för öfrigt hela rederiet gemensamt ikläda sig borgen för lånets återbetalning. Endast för gemensam ansvarighet för bevisliga bedrägerier undandraga sig alla lånsökarene, men emedan sådana bevisliga bedrägerier ej i mannaminne förekommit på Åland, så skulle jag anse att ett sådant undantag ej torde hindra kronan från att bistå dem.

10

Det är speciellt känt att Ålänningarnes förnämsta långgifvare i Stockholm, tit<ulus> Möller, som under 20 års tid emot ganska hög ränta frikostigt bistått dem, ej under denna långa tid förlorat det ringaste, hvilket ger all anledning förmoda att återbetalningen af de lån, Ålänningarne kunnat erhålla, ordentligt skall försiggå.

20

För att ej besvara Herr Senator med öfverflödiga papper har jag i dag till Herr Bankodirektören, von Haartman afsäntt alla de dokumenter, som tjena till belysandet af en assurancesuppställning emellan assurances-tagare och gifvare i Landtmanna sjöassuransföreningen och hvilka torde underlätta Bank-Direktionens arbete med uppställandet af de skuldförbindelser och handlingar, låntagarne skola afgifva.

De, enligt förut omnämnde förteckning, gjorde anmälningarne från Åland äro alla derstädes noga granskade och rekommenderas deri upptagna rederier på det bästa till erhållande af understöd,

30

Skulle Herr Senatorn anse min vidare åtgärd i denna sak vara behöflig, så är jag mycket gerna beredvillig härför göra hvad jag förmår, likasom också Landtmanna sjöassuransföreningens ordförande, Kapten Jansson, lemnar alla de upplysningar, han i afseende å rederiernas soliditet m. m. kan afgifva.

Framhärdat med djupaste högaktning och vördnad.

Wälborne Herr Senatorn och Riddarens
ödmjukaste tjänare
E. Julin

40

Åbo den 18:de Februari 1867.

688 YTTTRANDE VID EKONOMIEDEPARTEMEN- TET 27.II 1867

RA, Senatens arkiv

Senaten nu till öfverläggning ett i Finans Expeditionen uppgjort förslag till förenämnde proposition, hvilket, efter deri vidtagna ändringar, enligt Senatorerne Snellmans, Viktor Furuhjelm, Nordenheims och Generallöjtnanten Indrenius' mening, såsom härvid representerande pluralitetens, skulle erhålla följande lydelse:

50

»Förslag till Nådige proposition till Finlands Ständer angående masugnarnes och stångjernverkens i landet befriande från erläggande

af tionde och hammarskattsjern.

Uti underdånig petition har ett antal jernverksegare framställt, hurusom medan öfriga fabriker i landet i skydd af manufaktur privilegierna äro från skatt befriade, denna förmon icke tillgodokommer landets jernverk, hvilka äro beskattade såväl vid tackjernets som vid stångjernets frambringande, och derföre hos Hans Kejslerliga Majestät underdånigst anhållit, att jernhandteringen måtte för framtiden befrias från erläggande af den produktionsskatt, som under namn af tionde- och hammarskattsjern från masugnarne och stångjernverken
10 utgår, hvarigenom sagde handtering blefve likställd med öfriga industriella inrättningar i landet, en likställighet, hvaraf jernverken vore så mycket mera förtjenta, som de åtminstone delvis förädlade ett inhemskt råmaterial och med ett icke ringa värdebelopp deltoge i landets export, – åberopande petitionärerna derjemte särskilda förhållanden, som för närvarande försvårade jernverkens ställning och gjorde, den ifrågavarande beskattningens aflyftande mera behöflig än någonsin.

Hans Kejslerliga Majestät har i Nåder låtit denna underdåniga petition Sig föredragas jemte Ekonomie Departementets i Dess Senat för Finland med anledning deraf afgifna underdåniga yttrande i ämnet; och har Hans Kejslerliga Majestät Nådigst velat med anledning af
20 petitionärernas förenämnde anhållan till landets nu församlade Ständers pröfning och grundlagsenliga behandling öfverlemna följande förslag:

att de enligt gällande författningar under namn af tionde och hammarskattsjern från jernverken i landet utgående skatter nemligen:

a) tiondejern från masugnarne, med en rubel fyratiofyra kopek eller fem mark sjuttiosex penni för hvarje dygn, som blåsning eger rum med undantag af frihetsdygnen, eller med ringare belopp enligt hvad derom vid verkställda skattläggningar i särskilda fall bestämts; och

30 b) hammarskattsjern från:

1:o stångjernehammare, med fyra och ett halft skeppund bergvigt för hvarje gammal härd, som är privilegierad före år 1804. och med dubbla beloppet för härd uti derefter anlagdt verk samt med en procent af tillverkningen, allt årligen, för de till Franche comté smide förbytta Tysksmidens härdar;

2:o blästerverk, som innehafva hamrar af mer än fem lispunds vigt med en procent af årliga tillverkningen, samt

3:o valsverk likaledes med en procent af tillverkningsbeloppet för året, skola erläggas för innevarande år 1867. med trefjerdedelar af det
40 för hvarje särskildt verk nu stadgade belopp, för 1868. med hälften och för 1869. med en fjerdedel deraf; hvarefter från och med år 1870. ifrågavarande skatter helt och hållet upphöra.»

Till detta af Kejslerliga Senatens pluralitet nu förordade förslag ville Generallöjtnanten Indrenius och Senatorn Snellman ännu hafva tilllagdt följande:

»Ehuru statsverkets inkomster å de indirekta skatterna under senaste åren i följd af de missvexter, som träffat landet, delvis minskats, har det samtidigt visat sig, att det oaktadt betydliga extraordinära utgifter för den nödlidande befolkningens understödande kunnat utan statsverkets
50 skuldsättande bestridas. Då nu ifrågavarande skatter på jernhandteringen inbringat statsverket endast ungefär fyratiotusen mark årligen, är det icke att befara, att deras bortfallande skall i betydligare mon inverka på statsverkets tillstånd.

Å andra sidan äro dock statens inkomster påkallade för flera landets bästa främjande åtgärder, hvilkas vidtagande fått stå tillbaka för den

tvingande nödvändigheten af nyssnämnda utgifter. Och ehuru man kan hoppas att skattens aflyftande skall efterhand medföra ersättning för statsverket i ökad inkomst å de indirekta skatterna, är det likväl nödigt, att äfven detta aflyftande sker efterhand, på det att detsamma må blifva för statsverket mindre kännbart.»

hvarjemte Senatorn Snellman ansåg att i förslaget dessutom borde ingå ett tillägg om den föreslagna åtgärdens gagnelighet icke blott för petitionärerna, utan äfven för landets industri i allmänhet, för hvilket tillägg Senatorn föreslog följande lydelse:

»Borttagandet af skatterna på jernhandteringen berörer medelbart äfven all annan industri, emedan förbrukningen af jernvaror är för densamma snart sagdt utan undantag behöflig. Ju mindre jernverks-egarene kunnat å den exporterade varans pris göra sig för skatten ersatta, desto mera måste den inhemska förbrukningen deraf betungas. Det har blifvit upplyst att densamma på det af inhemska malm förfärdigade stångjernnet faller med en och en half till två procent af detta tillverkningsvärde; och då af hela den inhemska stångjernstillverknigen, som för 1865. uppgick till sextioniotusen skeppund, mera än hälften årligen exporteras, så kan varan för den inhemska konsumtionen fördyras med ungefär dubbla beloppet af nyssnämnda procenttal af tillverkningsvärdet. Denna skatts aflyftande ligger vidare icke blott i handterings idkares, utan äfven i hela landets intresse äfven derföre att den skyddstull, hvaraf inhemska jernvaror i allmänhet varit i åtnjutande blir mindre behöflig i samma mon som den jernverken pålagda särskilda tungan komme att försvinna.»

689 YTTRANDE VID EKONOMIEDEPARTEMENTET 27.II 1867

RA, Senatens arkiv

Till detta af Kejsrerliga Senatens pluralitet nu förordade förslag ville Generallöjtnanten Indrenius och Senatorn Snellman ännu hafva tillagdt följande:

– »Ehuru statsverkets inkomster å de indirekta skatterna under senaste åren i följd af de missvexter, som träffat landet, delvis minskats, har det samtidigt visat sig, att det, oakadt betydliga extraordinära utgifter för den nödlidande befolkningens understödande kunnat utan statsverkets skuldsättande bestridas. Då nu ifrågavarande skatter på jernhandteringen inbringat statsverket endast ungefär fyratiotusen mark årligen, är det icke att befara, att deras bortfallande skall i betydligare mon inverka på statsverkets tillstånd.

Å andra sidan äro dock statens inkomster påkallade för flera landets bästa främjande åtgärder, hvilkas vidtagande fått stå tillbaka för den tvingande nödvändigheten af nyssnämnda utgifter. Och ehuru man kan hoppas att skattens aflyftande skall efterhand medföra ersättning för statsverket i ökad inkomst å de indirekta skatterna, är det likväl nödigt, att äfven detta aflyftande sker efterhand, på det att detsamma må blifva för statsverket mindre kännbart.»